

Szegedi Kenderfonó üdülője

Az épület 2006-ban

A kor színvonalának megfelelően szép bútorokkal, Mednyánszky festménnyel, ezüst evőeszközökkel kialakított „Duna penzió” született, mely hamarosan Nógrádverőce büszkesége és vendégváró helye lett. 19 lakrészsel, 13 mellékhelyiséggel, külön telefonfülkével (telefonszám: 10). Szép, rendezett, Dunára néző kerttel ékeskedett.

Gondnoka és üzemeltetője Márkus Árpád és családja volt, akik az utcára néző lakrészben éltek.

A penzió mellett felépült a nyaralóház négy lakrészsel és három mellékhelyiséggel, amely később lakóház lett.

A „Falufölné” vásárolt 17 telket, a gyümölcsösöket, szőlőket, az épített kisebb házakat kiadták bérletbe. Az egyik házban működött a Gaál vendéglő-penzió dunai kilátással. Az itt kialakított tenispályára vitték a sportolni vágyó vendégeket is. A hegytetőn egy nagy szélkerék működött.

Willoner Géza zsidó származású volt, ezért a háború közeledtével öt gyermeke közül, a kikeresztelkedett Ildikó és Mária Róza lányainak ajándékozta a penziót, illetve a lakóházat 1937-ben.

Willoner Ildikó (később Greiner Antalné) a penziót 1939. év végéig üzemeltette, majd 1940-től bérbe adta. A penzió adója 1939-ben 226 pengő és 80 fillér volt. A falufölnéi telkeket később 1942-ben Willoner Ildikó gyermekei Greiner Péter Károly és Greiner András József kapták ajándékozással.

A penzió épületét 1944-ben elidegenítették, majd az Egyesült Izzó Rt. Hadiüzeme megbízása alatt júniustól-szeptemberig Bay Zoltán vezetésével holdradar kísérleteket folytattak, melyben Schiffer István és Szalai Oszkár verőcei lakosok is segítettek.

1944. november 6-án orosz katonák költöztek az épületbe, akik 1945 húsvétjáig tartózkodtak ott, majd azt lepusztulva hagyták el.

1947. június 26-án Willoner Ildikó az épületet 56300 Ft-ért eladta a Szegedi Kenderfonó Rt-nek.